

Denník

23. júl 2012 (pondelok)

Prišiel očakávaný deň. Bicyklom prichádzam tesne pred ôsmou ráno na richnavskú železničnú stanicu. Tá stanica je priam úžasná vec. Dostaneš sa z nej nielen do Košíc či „Spišskej“, ale aj Paríža, Bruselu i Ríma. Dnes ale cestujem do Českých Budějovic. Kupujem lístok do Žiliny. Z Richnavy do Spišskej osobákom, zo Spišskej ide o chvíľu preplnený rýchlik Dargov. V Žiline rýchlo kupujem lístok až do Budejovic, bicykel musí mať povinnú miestenku. S meškaním prichádzame do Prahy. Tu mám chvíľu čas, idem pozrieť sv. Václava na jeho námestie. Rýchlik do Budejovic ide o 18.16 hod. Vonku je celý deň krásne, krajina ubieha. Tesne pred deviatou večer vystupujem na budejovskej stanici. Keď náhodou budete cestovať do Budejovic k Jožovi, pri vlaku vás čakať nebude. Objaví sa po niekoľkých minútach spoza nejakého roha samozrejme s fotoaparátom. Som hladný, večeriam „Táborskú baštu“ s pivom Platan v českej hospode „U černého koníčka“. Ešte jedno pivo v hospode Staré časy. Predtým samozrejme foto večerného námestia. Prichádzame do Jožovho bytu, odkladáme bicykle, otvárame fernet, v kuchyni píšem tieto riadky. Ešte sprcha a teším sa na spánok.

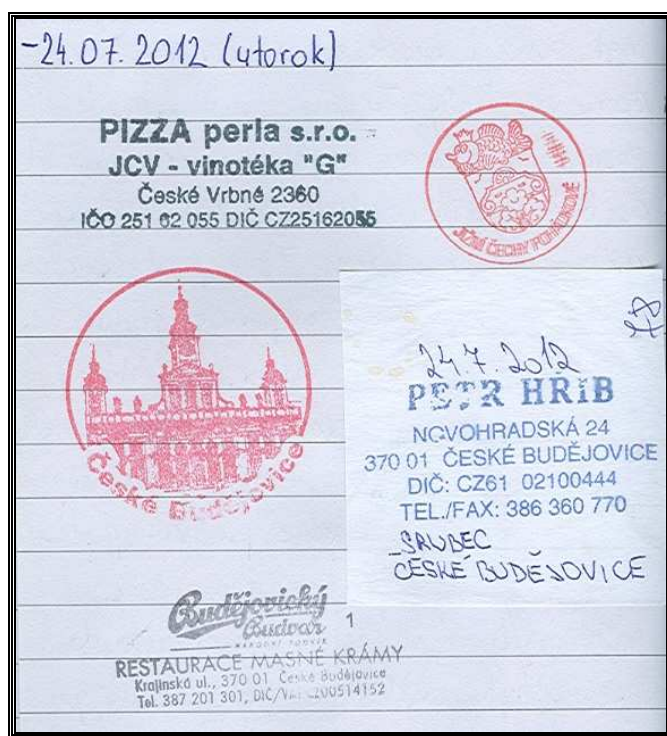
24. júl 2012 (utorok)

Prológ: České Budějovice – Vrbenské rybníky – České Budějovice. Dĺžka 7 km.

1. etapa: České Budějovice – Dobrá Voda u Českých Budějovic – Srubec – Ledenice – Slavošovice – Třeboň. Dĺžka 40 km.

Slávnostný odchod sa nejako naťahuje. Ráno Jožo skype-uje s rodinou, ideme si kúpiť raňajky a po nich nasleduje „slávne“ Jožovo balenie. V izbe samé kôpky, ktoré sa snaží napchať do batožiny. Mne dáva za úlohu pripraviť mapy a skopírovať fotky z foťáku. Pred obedom vyrážame na Prológ. Ľahko bez batožiny ma Jožo vedie okolo Vrbenských rybníkov plných džavotajúcich vodných vtákov. Obedujeme v nákupnom centre. Poobede sa nám nejako nechce vyraziť. Dávame si krátkeho šlofíka. Po ňom ešte skype s Milanom a Jarmilou a vydávame sa do centra mesta. Tu oficiálne foto na námestí, pečiatka do záznamníka. Na

rozlúčku navštevujeme slávnu reštauráciu Masné krámy (dobrá držková). Konečne o 17.10 hod. vyrážame. Vychádzame von z mesta. Z prvých kilometrov nemám dobrý pocit. Prísť až do Richnavy? – šialený nápad. Zastavujeme pri pútnickom kostole v Dobrej Vode u Českých Budějovic a pri obci Srubec pri pamätníku amerického pilota Roberta Whiteheada, ktorého tu Nemci zostrelili 11. apríla 1945. Od miestneho sa dozvedáme, že bol Černoch. Pochovali ho blízko nešťastia, no hneď po vojne ho Američania previezli domov. Potom nasledoval krásny úsek etapy. Vedľajšia cesta s minimom áut sa vlnila raz hore, ale ešte viac dole. Vedľa dozrievajúce obilie skoro až bronzovej farby, spev vtákov i svrčkov, Slnko sa usmieva. Pomáhame cyklistke, ktorá má defekt. Nakoniec zistujeme, že jej chýba ventil. Zachraňuje ju manžel s autom. Prichádzame k mestu Třeboň, po pravej ruke máme rybník Svět. Slnko pomaly zapadá, ponáhľame sa k Schwarzenberskej hrobke. Škoda, že je už zatvorená, zvonku vyzerá krásne. Spomíname na Jula Satinského – aj on tu bol pri jeho jednej z expedícií. Prichádzame do centra mesta, prezeráme námestie. Medzitým sa zotmelo, turisti majú nočnú prehliadku mesta s divadelným doprovodom. My ešte musíme nájsť nocľah. Chceme stanovať za mestom, no ďaleko sme nedošli. Jožo ma presviedča, že postavíme stan za malou kaplnkou sv. Jána Nepomuckého na okraji mesta. Mne sa to nepáčilo, ale nakoniec ma presvedčil. Stavíme stan, blízky obyvateľ domu svieti na nás baterkou z okna. Hovorí, že môžeme zostať, len máme zanechať poriadok. Jožo v blízkej krčme kupuje pivo, mne rum s kolou – majú totiž akciu. Zaspávame, o 1.15 sa budím - začína pokropovať. Onedlho počuť plač dieťaťa až do nášho stanu.

25. júl 2012 (streda)

2. etapa: Třeboň – Stará Hlína – Mláka – Stráž nad Nežárkou – Dolní Lhota – Lásenice – Jindřichův Hradec – Jarošov nad Nežárkou – Nová Olešná – Strmilov – Jilem – Studená – Mrákotín – Krahulčí – Telč. Dĺžka 70 km.

Balíme stan a o siedmej vyrážame. Tempo je dobré, hlavná cesta je ale dosť preplnená a pre cyklistov nebezpečná. Zastavujeme v mestečku Stráž nad Nežárkou. V reštaurácii „U Formana“ raňajkujeme domáci gulášek. Vychádzajúc z reštaurácie začína pršať. Prezerajúc zvonku miestny zámok dážd' zosilnieva. Rozhodujeme sa čo ďalej. Rozhodujeme sa pokračovať. V daždi po frekventovanej ceste nič príťažlivé. Vidíme dve menšie havárie osobných áut a jedného kamióna. Príves kamióna, ktorý viezol býčkov sa prevrátil pod cestu. Šťastie, že nestiahol za sebou celé auto. Za dažďa prichádzame do Jindřichovho Hradca. Z námestia ideme na štátny hrad a zámok. Kupujem si lístok na prehliadkovú trasu A. Zámok je tretí najväčší v Českej republike a jeho návšteva stojí za to. Jožo má čakať v zámockej reštaurácii. Špecialita podniku – posteľ (divan). Jožo ju musí samozrejme vyskúšať. Vyrážame opäť z dažďa smerom na Telč. Stojíme v Jilemskej hospúdku. Víta nás kuchár oblečený v bielom. Pripomína mi skôr chirurga alebo psychiatra, ktorý ide odchytiť dvoch bláznov. Káva s prídavkom nás preberá. Dážd' miestami slabne, no onedlho sa opäť rozprší. Ešteže vetrovka neprepúšťa. V topánkach je už ale juhočeský rybník. V štýlovej krčme v Mrákotíne si dávam čaj Jožo polievku. Čo sa týka profilu trasy, vyhovuje. Nájdu sa aj stúpania, ale väčšinou klesáme. Tesne pred Telčom konečne prestáva pršať. Na okraji mesta sme našli ubytovanie v súkromí. Dvojposteľová izba za 600 Kč. Len čo sa vybalíme, Jožo ľahne na posteľ a chrápe. Po vyše hodinke ho budím. Ozýva sa môj žalúdok. Na námestie prichádzame už v tme. Ako keby som vstúpil do rozprávky. Niečo nádherné. Stíhame ešte večeru a pivo a rýchlo na izbu.

Heslo dňa: Od hladu sa ešte nikto nepos...l.

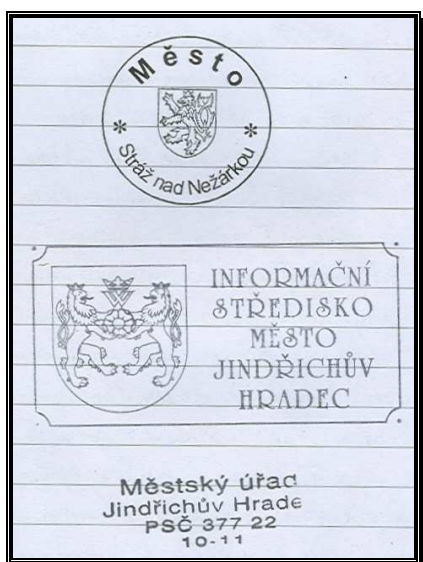
Státní hrad a zámek
Jindřichův Hradec
www.zamek-jindrichuvhradec.eu

prohlídkový okruh	Trasa A - Adamovo stavení	12:00
den, čas (date, time)	25.07.2012 11:39	
plné vstupné (full entrance fee)	1 à	100 Kč
snížené vstupné (reduction)	à	
senioři	à	
rodinné vstupné	à	
celkem osob (number of persons)	1	
služby (service)		
slevy (reduction)		
celkem (total)		100,00 Kč

201236378

100,00 Kč

100,00 Kč

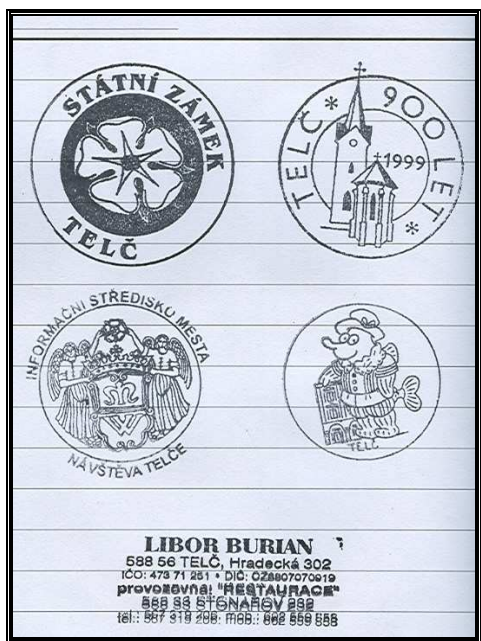
26. júl 2012 (štvrtok)

3. etapa: Telč – Žatec – Nevcehle – Pavlov – Otín – Stonařov – Jestřebí – Brtnice – Panská Lhota – Rokštejn – Přímělkov – Rozseč – Kamenice – Kamenička – Chlumeck. Dĺžka 52 km, čistý čas 4 h., priemerná rýchlosť 13 km/h, maximálna rýchlosť 64 km/h.

S píme dlhšie, o 9.30 sme s bicyklami pred zámkom. Idem na prehliadkovú trasu A – renesančné sály. Zámok je nádherný. Natáčali v ňom mnohé rozprávky a filmy. Jožo zatiaľ opravuje defekt na prednom kolese. Malá drahá polievka v reštaurácii Švejk a do 12. hod. fotografujeme námestie. Konečne vyrážame. Slnko svieti, je dusno. Peknou vidieckou krajinou cez dedinu Žatec klesáme – stúpame – klesáme – stúpame. Obedujeme v reštaurácii v Stonařove. Dnešné menu – čočková polievka, úzená krkovička, zelí, knedle a plno múch. Pre zákazníkov tu majú „ľapátka“. Jožo to hneď využíva. Pripomína mi to scénu z filmu Traja veteráni. Zastavujeme v Brtniciach – majú tu pekný kostol, kláštor, radnicu, obrovský zámok, ktorý sa začína rekonštruovať. Na námestí si dávame kofolu (aj Jožo !!!) a kávu. Za mestekom je veľký židovský cintorín. V Panskej Lhote odbočujeme vľavo na novovybudovaný asfaltový cyklistický chodník (krása!), ktorý nás privádza k vzorne zrekonštruovanej zrúcanine hradu Rokštejn. Od neho na Přímělkov. Zastavujeme v peknej krčme „Nad přejezdem“. Zastavuje tu i motoráčik. Cyklisti nás pozývajú na pivo do Kameníc na futbalové ihrisko. Zastavujeme sa. Bonus dnešného dňa je ubytovanie u Jožovej kamarátky z turistiky Haničky v dedinke Chlumeck. Sprcha, skvelá večera a večerné posedenie na dvore

pri jazierku. Hanička sa vzorne stará aj o záhradu za stodolou. Všetko tu vyzerá ako z časopisu. Manžel krásne opravil i dom. Spíme ako králi.

Heslo dňa: Hore, dole, silou vôle, až mně z toho bolí ... nohy.

STÁTNÍ ZÁMEK TELČ Osvobozené plnění dle §61 e) z.č. 235/2004 Sb.	26.7.2012 09:45 trasa A - Renesanční sály	
	Plně / Full entrance fee: 1 x 110 Kč	
	Osob / Persons: 1	
	Cena / Price: 110 Kč	
Tisk Colosseum		1241754

27. júl 2012 (piatok)

4. etapa: Chlumeck – Pustina – Stránecká Zhoř – Velké Meriříč – Martinice – Kožlov – Křižanov – Heřmanov – Žďárec – Újezd u Tišnova – Dolní Loučky – Předklášteří – Tišnov – Drásov – Malhostovice – Nušířov – Lipůvka – Šebrov – Blansko – hotel Skalní mlýn – Suchý žleb. Dĺžka 85 km, čistý čas 5 h 30 min., priemerná rýchlosť 15,7 km/h, maximálna rýchlosť 67 km/h.

Po raňajkách vyrážame. Hanička nám na cestu nabalila obložené chlebíčky a veľkú bio-uhorku zo svojej záhradky. Ani sa nenazdáme a sme vo Veľkom Meziříčí. V zámku majú zakrvavenú šatku z vraždy následníka trónu Ferdinanda d'Este, ale nedá sa všetko stihnúť. Aspoň foto na nádvorí. Prechádzame popod obrovský diaľničný most smerom na Křižanov. Tu desiatujeme a Jožo spomína, ako tu tancoval na country zábave. Pekné mestečko s námestím a zámkom. Hoci Slnko pripeká, musíme pokračovať. Na konci obce Žďárec zastavujeme v potravinách. Okrem iných dôležitých vecí kupujeme i citrón, ktorý hneď konzumujeme. Kecáme s predavačkou, Jožo skúša jej malého syna. Obchod je totiž prázdny. Jožove lúčenie ako vždy nemá konca-kraja. Nasleduje niekoľko kilometrový zjazd. V obci (myslím že to boli Dolní Loučky) Jožo zisťuje, že v obchode zabudol fotoaparát. Ostávam v dedine po obrovskou lipou, píšem denník a Jožo šľape naspäť. Ani nie o hodinu je späť aj s fotoaparátom. Pokračujeme v pekote na Tišnov. Krátka nápojová prestávka v Drásove. Tu kecáme so starším cyklistom. Po stúpaní klesáme do Lipůvky, kde zastavujeme v reštaurácii. Do Blanska ideme nádherným niekoľko kilometrovým klesaním. Pred vstupom do mesta odbočujeme smer Moravský kras. Veľké priemyselné budovy už svoju slávu zažili, ale v niektorých sa asi vyrába. Idúc popri nich začína pršať. Ponáhľame sa smerom k hotelu Skalní mlýn. Tu si dávame hovädzí vývar a pivo. Ideme hľadať miesto na spanie. Stmievala, ideme dolinou Suchý žľab okolo Kateřinskej jaskyne. Tu chce Jožo postaviť stan (všade je moko a blato). Ešte sme ani poriadne nevytiahli stan, autom prišiel strážca prírody, ktorý nám hovorí, že tu stanovať nemôžeme (sme v chránenej krajinskej oblasti) – ešte že nám nedal pokutu. Odporúča nám jedno miesto, kde môžeme bivakovať. Máme ho nasledovať. On autom, my na bicykli. Je už tma a cesta stúpa hore úzkou dolinou so skalnými útvarmi a vstupmi do jaskýň vyzerá strašidelne. Zastavujeme blízko skalného previsu Kravia diera pripomínajúci vstup do jaskyne. Vytahujeme spacáky a zaspávame. V Londýne otvárajú letné olympijské hry. Tak som to chcel vidieť.

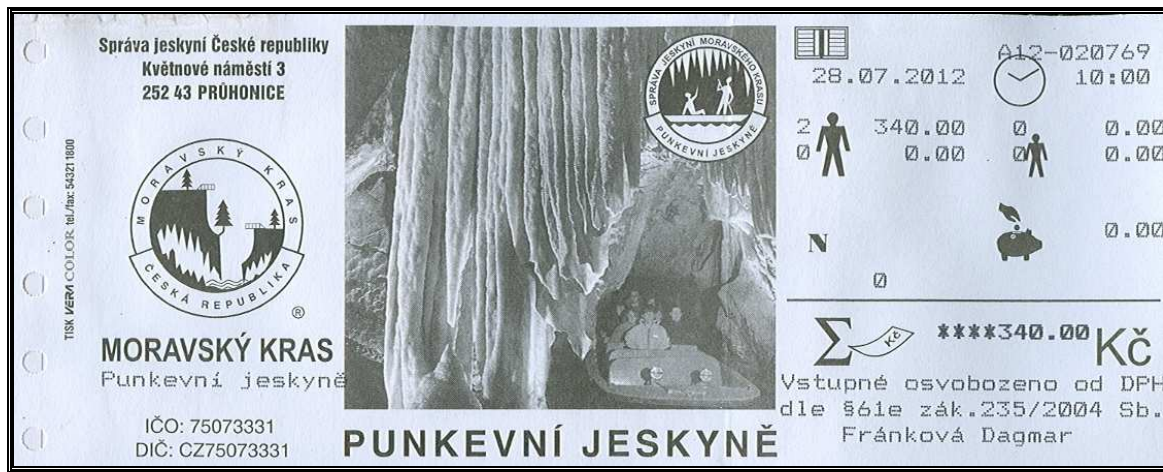
Heslo dňa: Skleróza je veľmi dobrá choroba, len sa viac nachodíš, alebo nabicykluješ.

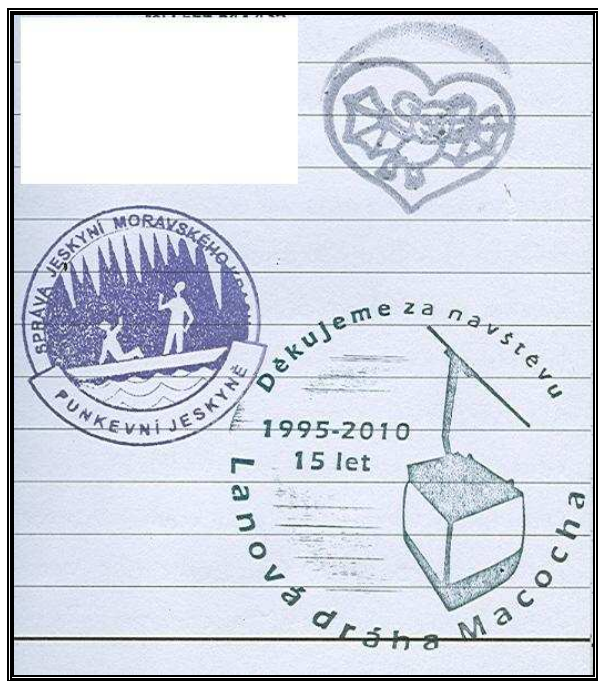

28. júl 2012 (sobota)

5. etapa: Suchý žľab (Moravský kras) – Punkevní jeskyně – Macocha (lanovka) – Vilémovice – Jedovnice – Křtiny – Březina – Ochoz u Brna – Hostěnice – Pozořice – Sivice – Holubice – Křenovice – Slavkov u Brna. Dĺžka 56 km, čistý čas 4 h, priemerná rýchlosť 14,1 km/h, maximálna rýchlosť 65 km/h.

Z bivaku sa vraciame späť k hotelu Skalní mlýn. Na 10.00 hod. sa nám podarilo kúpiť lístky do Punkevných jaskýň. Zážitkom je prísť priamo z jaskyne na dno najhlbšej priepasti v Čechách Macochy a následne plavba loďkou (vyrobenou v Komárne) po rieke Punkva jaskynnými priestormi. Lanovkou sa dostávame na vrchol Macochy. Je naozaj hlboká. A odtiaľ za horúceho počasia ťaháme až do obce Křtiny. Tu majú krásny barokový kostol. Pod kostolom je zaujímavá kostnica. Pokračujeme smerom na Slavkov u Brna. Pri Holubiciach je pamätník napoleonskej bitky v roku 1805. V obci je pri krčme plno ľudí. Majú opekačku. Zastavujeme sa. Odtiaľ je to kúsok do Slavkova. Majú tu krásny zámok s parkom. Fotograf tu robí svadobné foto. Jožo pri tom nemôže chýbať. V parku hrajú známu francúzsku hru petang. Prichádza silný vietor a búrka. V poslednej chvíli sme našli výborný penzión za výbornú cenu – 250 Kč na osobu. Otvára nám manželka (Slovenka pochádzajúca z Brezna) Ivana Křivánka (www.ivankrivanek.com), známeho jazdca na drevených drezinách – majstra sveta. Po sprche ideme späť na námestie na večeru a potom ešte na pivo do zaujímavej krčmy, ktorá nám pripomínala časy Napoleona – krivé biele steny, drevená podlaha a nízky drevený strop. Ale výber pív majú neúrekom. Na izbe zapíname televízor, sledujeme hlavne správy z olympiády. Cyklistické preteky vyhral kazašský pretekár Vinokurov. Zaspávame po polnoci.

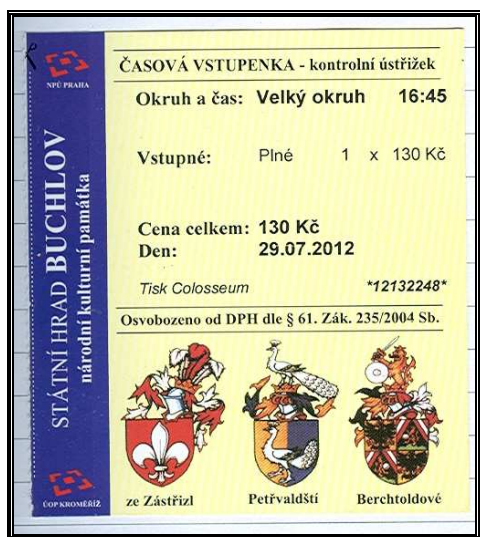

29. júl 2012 (nedeľa)

6. etapa: Slavkov u Brna – Bučovice – Nesovice – Brankovice – Malínky – hrad Buchlov – Buchlovice – Břestek – Tupesy – Velehrad. Dĺžka 60 km, čistý čas 4 h 10 min., priemerná rýchlosť 14,4, km/h, maximálna rýchlosť 57,5 km/h.

Ráno sa fotíme na drevených drezinách. Lúčime sa s pánom Křivánkom. Raňajky kupujeme v supermarkete a konzumujeme ich pri blízkej benzínke. Obloha je zamračená, vyrážame smerom na Bučovice. Tu majú pekný zámok s parkom. V obci Malínky musíme stáť, lebo poriadne leje. Čakáme na terase zatvorenej reštaurácie. Po daždi prekonávame zatiaľ najdlhšie stúpanie cez pohorie Chřiby. Vyhrávam opäť horskú prémiiu pri motoreste Samota, Jožo na skvelom druhom mieste. Po krátkom zjazde opäť treba stúpať. Konečne dlhý zjazd. Na jeho konci sa nám vynára pohľad na hrad Buchlov. Štveráme sa naňho. Jožo ostáva na nádvorí a robí divadelné predstavenie pre detských návštevníkov, ja stíham posledný vstup. Hrad je zaujímavý, ako keby sa tam zastavil čas. Žiadne elektrické osvetlenie. Cestu dole si krátime turistickým chodníkom. Je to dobré tak na zablatenie. V Buchloviciach majú tiež pekný zámok. Tu aj večeríme. Od Buchlova nám už svieti Slnko. Jeho západ pozorujeme cestou na Velehrad – známe pútnické miesto Českej republiky. Za tmy staviame stan za dedinou pri rybníku.

30. júl 2012 (pondelok)

7. etapa: Velehrad – Uherské Hradiště – Kunovice – Podolí – Veletiny – Uherský Brod – Polichno – Luhačovice – Petrůvka – Slavičín – Jestřabí – Štítná nad Vláří – Brumov-Bylnice – Svatý Štěpán – Sidonie (česko-slovenská štátna hranica). Dĺžka 82 km, čistý čas 5 h 30 min., priemerná rýchlosť 14 km/h, maximálna rýchlosť 71 km/h.

Vstávame skoro. O 6.30 hod. sme na sv. omši. Bazilika je práve v rekonštrukcii. Blízko sú krásne záchody. Umývame sa tu. Raňajkujeme opäť pri rybníku. Potom novým cyklochodníkom až do Uherského Hradišťa. Po krátkej zastávke skôr silou vôle do Uherského Brodu. V motoreste pod mestom obedujeme. Mesto je na kopci, je tu i múzeum J. A. Komenského, ale v pondelok je zatvorené. Po kofole a zmrzline smerom na Luhačovice. Pekné kúpeľné mestečko s minerálnou vodou Vincentka. Tá nám pomáha pri brutálnom výjazde smerom na Slavičín. Po výjazde prichádza dlhý zjazd. V Slavičine na cintoríne zapalujem sviečku na hrobe mojich prarodičov. Dedo si totiž z vojny zo Slavičina privliekol domov do Richnavy moju babku. Navštevujem rodinu Salvetovú – všetci sú milo prekvapení, čo tu robím. Po doplnení ostrého pitného režimu musíme ísť. V Slavičine sa k nám pripája Jožov kamarát tiež Jozef (Jožinko), ktorý prišiel nám oproti. Za tmy zdolávame posledné kopce a zjazdy a nocujeme u Jožinka na česko-slovenskej hranici v osade Sidonia.

31. júl 2012 (utorok)

8. etapa: Sidonie (Vlársky priesmyk) – Horné Srnie – Nemšová – Dubnica nad Váhom – Ilava – Pruské – Horovce – Lednické Rovne – Streženice – Púchov – Nimnica – Považská Bystrica – Bytča – Kotešová – Svederník – Žilina – Varín – Krasňany. Dĺžka 118 km, čistý čas 7 h, priemerná rýchlosť 16,8 km/h, maximálna rýchlosť 48 km/h.

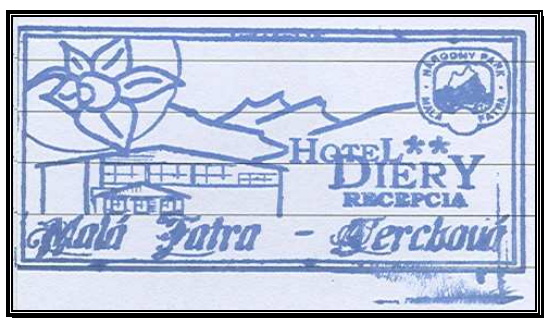
Po raňajkách a pobalení ideme. Pár metrov a je tu štátna hranica. Konečne na Slovensku. V Hornom Srní nám na cestu vyhráva obecný rozhlas. V Dubnici nad Váhom majú časť kaštieľa už zrekonštruovanú, ale dnes je z technických príčin zatvorené. V Ilave odbočujeme vľavo na menej frekventovanú cestu smerom na Pruské. V Lednických Rovniach máme pitnú pauzu. Zastavujem sa po obecných úradoch, všade mi dávajú pečiatku a prajú šťastnú cestu. Ťaháme to cez Púchov (kupujem tu náhradné diely na moju motorku) do Nimnických kúpeľov. Krátka zastávka a opäť ďalej. Jožinko sa od nás odtrhol a šiel kúpiť do Žiliny stan. Ja s Jožom pomalším tempom malebnou cestou hore Váhom míňame Považskú Bystricu a Považské Podhradie. Je veľmi horúco, stojíme v Bytči. Majú tu pekne zrekonštruovaný sobášny palác, ktorý dal postaviť pre svoje dcéry palatín Thurzo. Stojí tu i slávny Bytčiansky zámok. No bytčiansky pivovar Popper už pivo nevarí. Zaujímavú reštauráciu majú v Kotešovej – časť Oblazov. Volá sa 7 hriechov. Držkovú a kofolu sme mali s 50% zľavou. Z pokladničného bločku som sa dozvedel, že sedeli sme za stolom číslo 12, ktorý sa volá Stôl smilníkov. Okolo vodnej nádrže Hričov o dvadsiatej hodine dorážame na žilinské námestie. Tu nás čaká Jožinko s novým stanom. Za tmy ťaháme okolo závodu Kia až za obec Krasňany. Tu maturujeme s novým stanom. Mesiac svieti, vidno i osvetlený hrad Strečno. Večeriame slavičinske klobásky.

1. august 2012 (streda)

9. etapa: Krasňany – Stráža – Belá – Terchová – Sedlo Rovná hora – Zázrivá – Párnica – Veličná – Dolný Kubín – Oravský Podzámok – Horná Lehota – Sedliacka Dubová – Dlhá nad Oravou – Krivá – Podbiel – Nižná – Tvrdošín – Trstená – Liesek – Čimhová – Vitanová. Dĺžka 96 km, čistý čas 6 h 25 min., priemerná rýchlosť 15 km/h, maximálna rýchlosť 66 km/h.

Ráno začal studeným kúpeľom v rieke Varinka. Jožovia sušia stany. Vraciam sa späť okolo starého cintorína do Krasňan pre pečiatku. Potom miernym stúpaním dorážame

do Terchovej. Bryndzové halušky so slaninou, fotka pod sochou Jánošíka a čaká nás veľké stúpanie smerom na Zázrivú. Nechce sa mi, spal by som, Jožo ťahá, ja bicykel tlačím. Jožinko je už pred nami. Konečne vrchol. Stavajú tu zaiste nejaký hotel. Dlhým klesaním schádzame do Párnice. Odtiaľ hore proti prúdu rieky Oravy smerom na Trstenú. Orava je krásna. Zastávky vo Veličnej, Dolnom Kubíne, Oravskom Podzámku (navštevujem tu múzeum šľachtických kočiarov), Krivej (kostol so sochou blahoslavenej Zdenky Schelingovej), Podbieli. V Trstenej hľadáme nocľah, no nedarí sa. Ťaháme ďalej cez Liesek až do Vitanovej. Idem zomrieť od hladu, večeríme o 21.30 a ideme hľadať nocľah. Podarilo sa nám nájsť super ubytovanie len za 5 eur na osobu! Jožovia spia, ja v kuchynke pri krásnych hitoch z nejakej poľskej rádiostanice dopisujem denník.

2. august 2012 (štvrtok)

10. etapa: Vitanová – Hladovka – Suchá Hora – Chocholów – Witów – Zakopane – Poronin – Bukowina Tatrańska – Lysá Poľana – Tatranská Javorina – Podspády – Ždiar. Dĺžka 68 km, čistý čas 5 h 15 min., priemerná rýchlosť 13 km/h, maximálna rýchlosť 57 km/h.

S pali sme ako medvede v zime. Vyrážame do Hladovky a Suchej Hory. Prekračujeme štátnu hranicu. Sme v Poľsku. Vo Witove obedujeme. Majú tu krásnu čašničku. Ležérnym tempom prichádzame do Zakopaného. Zastavujeme pri krásnom kostole Matky Božej Fatimskej. Socha Jána Pavla II. sa pozerá na Giewont. V meste je plno ľudí a suvenírov. Jožo sa nám stráca v dave. Našiel nejakú novú cestu smerom na Lysú Poľanu, ja s Jožinkom ideme klasicky cez Bukowinu Tatrańsku. Nenormálne stúpanie ignorujem a tlačím. Kopec nemá konca-kraja. Prichádza klesanie a konečne Lysá Poľana. Tu už nás čaká Jožo. Pomaly sa stmieva, ale my to ťaháme cez Tatranskú Javorinu opäť stúpaním a klesaním až do Ždiaru. Večeriame a hľadáme nocľah. To nie je problém. Spíme za 10 eur.

3. august 2012 (piatok)

11. etapa: Ždiar – Lendak – Výborná – Slovenská Ves – Spišská Belá – Kežmarok – Ľubica – Zaľubica – Ruskinovce – Levočská dolina (Kováčova vila). Dĺžka 62 km, čistý čas 4 h 5 min., priemerná rýchlosť 15,2 km/h, maximálna rýchlosť 46 km/h.

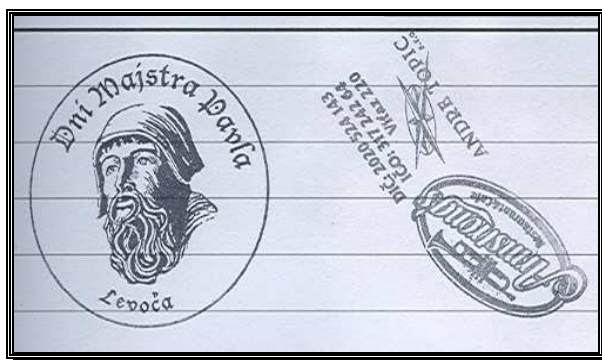
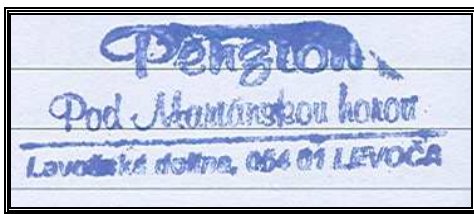
Z o Ždiaru ideme miernym klesaním Cestou slobody smerom na Lendak. Odbočku na Lendak však prešvihneme, zachádzame nižšie už po novom cyklochodníku. Jožo dostáva defekt. Nechce sa nám ísť naspäť (okrem Jožinka – urobil dobre), tak cestu do Lendaku si krátime lúkou a následne prekonaním rieky Biela. Prichádza búrka, rýchlo náhlime do lendackej krčmy. Po búrke vyrážame cez obec Výborná (85% rómskych občanov) a Slovenská Ves do Spišskej Belej. Tu navštevujem múzeum Jozefa Maximiliána Petzvala. Krátka zastávka pri kaštieli v Strážkach (kupujem knižku o poslednej barónke kaštieľa Margite Czóbelovej) a obedujeme v Kežmarku. V Ľubici ideme smer Zaľubica a odtiaľ po ceste bývalým vojenský výcvikovým priestorom smerom na Levoču. Zastavujeme na mieste bývalej obce Ruskinovce, ktorá bola zrovnaná so zemou kvôli výcvikovému priestoru. Je tu postavený malý drevený kostolík. Je to zvláštne miesto s božským pokojom. Jožinkovi sa tu veľmi páči. Stretávame sa tu s bývalým pyrotechnikom, ktorý to tu pozná. Jožo natáča cvrčkov - muzikantov. Začína hrmieť. Ešte štyri kilometre miernym stúpaním a sme na horizonte. Odtiaľ dole do Levočskej doliny. Ale búrka je nám už za pätami. Ja idem dole čo to len dá, ale cesta sa mi zdá nekonečnou. Už za dažďa sa schovávam v drevenej autobusovej búdky oproti Kováčovej vile. Čakám na Jožov. Jožinko dostáva defekt. Prichádzajú v búrke úplne mokří. V Kováčovej vile vybavujeme ubytovanie – malú drevenú chatku.

4. august 2012 (sobota)

12. etapa: Levočská dolina (Kováčova vila) – Levoča – Spišský Hrhov – Klčov – Nemešany – Sivá Brada – Korytné – Chvalabohu – Široké – Víťaz – Kluknava – Richnava. Dĺžka 51 km, čistý čas 3 h 20 min., priemerná rýchlosť 15,5 km/h, maximálna rýchlosť 55 km/h.

Ráno Jožovia sušia po plote mokré veci. Raňajkujeme v Kováčovej vile výborný slepačí vývar – iné ešte nemajú hotové. V Levoči zastávka v historickom centre, o chvíľu sme na Sivej Brade. Voda z prameňa tu skôr kvapká ako tečie. A aby nebolo toho málo, čerešničkou na torte je ešte zdolanie Braniska. Na Chvalabohu sa stretáme s partiou vojkovských turistov (aj s naším poštárom Emilom), ktorí dnes majú akciu Vojkovská 50-tka. Straší nás blížiac sa búrka, preto rýchlo ideme dole do Širokého. V obci Víťaz zastavujeme v štýlovej reštaurácii slovenského Louisa Armstronga – Petra Ondriu. Vychutnávame si posledné kilometre. V Kluknave neobchádzame pohostinstvo U Mili. Ešte foto s vedúcou kluknavského kaštieľa, ktorá čaká svadobných hostí. Posledné metre... Richnava !!! Zdolali sme to. Richnavskou hlavnou cestou ideme ako cyklisti z Tour de France po Elyzejských poliach v Paríži. Doma nás čaká rodina. Šampanským si pripíjame na úspešnú cestu. Prešli sme 847 kilometrov. Kto by to bol povedal ...

Účastníci: Jožo - Jozef Šuster
ja – Ing. Peter Cenký
Jožinko – Jozef Bajčík (zo Slavičína do Richnavy)

Na záver sa chceme pod'akovať všetkým ľuďom, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomohli pri našej ceste.